

РЕШЕНИЕ

№ 2379

гр. София, 12.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **659** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по касационна жалба на Д. В. Л., с ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния му представител адв. К. срещу Решение № 943 от 09.11.2021 г. постановено по НАХД № 8713/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 95-ти състав, с което е отхвърлена жалбата му срещу Заповед за задържане на лице № 225зз-468/04.04 2020 г., издадена от полицейски инспектор при 01 РУ – СДВР.

В касационната жалба са наведени доводи за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния, при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и целта на закона. Твърди се, че в оспорената заповед не се съдържат нито данни за извършено престъпление, нито фактически и правни основания за задържане. Релевират се доводи и за нищожност на съдебното решение Иска се отмяна на обжалваното решение, както и на издадената заповед за задържане. Претендира се присъждане на разноски по делото пред двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Ю. Х. Й. – полицейски орган при 01 РУ – СДВР, редовно призован, не се явява и не се представлява. В представени писмени бележки от 14.02.2022 г.

оспорва касационната жалба, като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

С оспореното решение е отхвърлена жалбата на Д. В. Л. срещу Заповед за задържане на лице рег. № 225зз-468/04.04.2020 г., издадена от мл. инспектор Ю. Х. Й. от 01 РУ-СДВР, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР на Л. е наложена принудителна административна мярка "задържане за срок от 24 часа".

За да постанови този резултат районният съд е приел следното от фактическа и правна страна: С оспорената пред първата инстанция заповед Д. В. Л. е бил задържан, поради "съмнения за притежание на наркотично вещество чл. 354а, ал. 1, т. 1 от НК, [населено място], „Алея Я.“. За доказване на фактическите и правни основания, послужили за издаване на заповедта пред съда е представена докладна записка от П. С. П. - полицаи при 01 РУ, от която се установява, че с колегата му спрели за полицейска проверка л.а. „Форд Ескорт“ с рег. [рег.номер на МПС] с водач В. П. К. и пътниците с него Л. А. С. и Д. В. Л., като хода на проверката в предна дясна врата на автомобила видели, че има 1 бр. полиетиленово пликче и 1 бр. хартиена сгъвка суха растителна маса. При разпита на трите лица не са установили на кого са намерените в колата пликчета, докладвали за случая и останали на място до идване на ДОГ 01 РУ за огледа, като и трите лица били обезопасени с помощни средства - белезници. Пристигналите на място ДОГ 01РУ извършили оглед и иззели 1 бр. полиетиленово пликче, съдържащо зелена растителна маса и 1 бр. хартиена сгъвка суха растителна маса. Предвид това и трите лица били задържани в 01 РУ – СДВР, като по случая било образувано бързо досъдебно производство № ЗМ 641/2020 г. по описа на 01 РУ – СДВР, пр. пр. № 11924/2020 г. по описа на СРП за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 5, вр. ал. 3 от НК, по което е била възложена и изготвена физико-химична експертна справка № 1043-Х/2020 от 06.04.2020 г. на О.-СДВР за изследване на растителната маса на двата обекта. От същата се установява, че изследваната растителна маса от обекти № 1 и № 2 дава отрицателна реакция за наличие на канабиноиди, като нетното им тегло претеглено на везна е: за обект № 1 – 0,46 грама и обект № 2 – 0,69 грама. Л. не е бил привлечен като обвиняем, а образуваното бързо наказателно производство е било прекратено с постановление на прокурор от СРП от 14.05.2020 г. поради това, че не е осъществен състав на престъпление. Във връзка с горните обстоятелства касаторът е бил задържан за срок от 24 часа със Заповед за задържане на лице рег. № 225зз-468/04.04.2020 г., издадена от мл. инспектор Ю. Х. Й. от 01 РУ-СДВР и е бил освободен на 05.04.2020 г. в 10: 30 часа. От представените по делото протокол за полицейска проверка на лични вещи на лица и превозни средства, протокол за извършен личен обиск, протокол за претърсване и изземване в неотложни

случаи с последващо съдебно одобрение, сведение и протокол за разпит, се доказват извършените от полицейските органи процесуални действия.

При тези данни съдът е обосновал правния извод, че заповедта е издадена от компетентен орган, в законоустановената писмена форма, както и че са налице предпоставките на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, тъй като задържането на Л. е предприето поради съмнение за притежание на наркотично вещество.

Настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Съответни на доказателствата по делото са изводите на съда, че заповедта е издадена от компетентен орган – полицейски орган по чл. 57 ЗМВР, както и че при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, материалния закон и целта на закона. Неоснователно е възражението на касатора за нищожност на заповедта, като издадена от „младши инспектор“, вместо от „старши полицай“ Ю. Х. Й.. Погрешното изписване на длъжността на издателя на заповедта не води до порок във формата на акта водещ до нищожност, тъй като от представеното по делото удостоверение № 513р-55271/07.07.2020 г., издадено от началник на отдел "Човешки ресурси" на СДВР се установява, че Ю. Х. Й. е старши полицай в група "Охрана на обществения ред" на сектор "Охранителна полиция" към 01 Районно управление при СДВР.

Законосъобразен е изводът на първоинстанционния съд, че оспорената заповед е постановена в съответствие с материално правната норма на чл.72 ал.1, т.1 от ЗМВР.

Разпоредбата на чл.72 от ЗМВР регламентира правомощието на полицейските органи да задържат за срок от 24 часа лицата, по отношение на които са налице обстоятелствата на чл.72, ал.1, т.1-7 от ЗМВР. Разпоредбата също така овластява пряко полицейските органи, по своя преценка, съобразявайки се с ограниченията на закона да постановяват принудителни административни мерки, ограничаващи временно правата на определени лица. Преценката за това е субективна, но за установяване впоследствие законосъобразността на предприетите действия полицейският орган дължи да установи и докаже, че действително е разполагал с данни, даващи му основание да направи обосновано предположение за участие на задържаното лице в извършването на престъпление. Това задължение в случая е изпълнено. От представените и обсъдени по-горе писмени доказателства се установява, че Л. е бил задържан за 24 часа временно, тъй като при извършване на полицейска проверка било установено, че в дясната врата на автомобила, в който се е возил има 1 бр. полиетиленово пликче, съдържащо зелена растителна маса и 1 бр. хартиена сгъвка суха растителна маса, т.е има данни за извършено престъпление по чл. 354а от НК. Неоснователно е възражението на касатора за липса на валидно фактическо основание в заповедта. В чл.74, ал.2 ЗМВР няма изрично законово изискване в заповедта за задържане да се описват подробни данни, достатъчно е само да се посочат данни обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да е съпричастно с него, което дава право на административния орган при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката. Неоснователно е възражението, че при издаване на оспорената заповед не е спазена легитимната цел на закона. Приложената принудителна административна мярка се явява допустимият от закона процесуален способ за обезпечаването (неотклоняването на лицето), с цел извършване на първоначални действия за разследване на случая.

По отношение на възражението, че не е спазен принципът за случайния подбор на съдията-докладчик при първоинстанционното разглеждане на делото, и че същият е определен в нарушение на чл. 9, ал. 2 от ЗСВ, настоящата касационна инстанция намира за неоснователно. В Софийски районен съд с оглед настъпили законодателни промени, в частност изменение в подсъдността на делата, образувани по повод жалби срещу заповеди за задържане за срок до 24 часа по реда на чл. 72, ал. 4 от ЗМВР, е регламентирано делата да се възлагат по време на едноседмичните дежурства, полагани от съдиите в Наказателно отделение. Същите се образуват и се разпределят със статистически код 4260 от Номенклатурата на статистическите кодове за наказателни дела. Предвид необходимостта от незабавно разглеждане на делото, което е със значим обществен интерес, е определен за съдия-докладчик дежурният съдия, поради което не представлява нарушение на принципа на случайното разпределение. В този смисъл постановеното съдебно решение не би могло да се приеме, че е нищожно, като поставено от незаконен състав.

Възражението по отношение на вида на образуваното дело от административно-наказателен характер е основателно. Действително делото е административно, но тази неточност има единствено деловоден характер и по никакъв начин не се отразява на правилността и законосъобразността на постановения съдебен акт.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал.3 АПК, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Воден от гореизложеното на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 943 от 09.11.2021 г. постановено по НАХД № 8713/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав.

ОСЪЖДА Д. В. Л., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.